

Συλλογή της Νομολογίας

ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)

της 14ης Ιουνίου 2017*

«Προδικαστική παραπομπή — Άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου — Δικαστική συνεργασία σε αστικές υποθέσεις — Κανονισμός (ΕΕ) 1215/2012 — Άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α' — Πεδίο εφαρμογής — Εξαιρούμενες υποθέσεις — Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων — Λύση του γάμου — Ρευστοποίηση περιουσιακού στοιχείου κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου»

Στην υπόθεση C-67/17,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το Rayonen sad Varna (περιφερειακό δικαστήριο της Varna, Βουλγαρία) με απόφαση της 26ης Ιανουαρίου 2017, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 7 Φεβρουαρίου 2017, στο πλαίσιο της δίκης

Todor Iliev

κατά

Blagovesta Ilieva,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους E. Regan, πρόεδρο τμήματος, J.-C. Bonichot και C.G. Fernlund (εισηγητή), δικαστές,

γενική εισαγγελέας: E. Sharpston

γραμματέας: A. Calot Escobar

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τη γενική εισαγγελέα, να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη σύμφωνα με το άρθρο 99 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2012, L 351, σ. 1).

* Γλώσσα διαδικασίας: η βουλγαρική.

- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ του Todor Iliev και της Blagovesta Ilieva σχετικά με τη ρευστοποίηση αυτοκινήτου οχήματος, κατόπιν της λύσεως του γάμου τους.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

Ο κανονισμός 1215/2012

- 3 Με την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 1215/2012, το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπογράμμισε την ανάγκη να διασφαλισθεί η συνέχεια μεταξύ της Συμβάσεως της 27ης Σεπτεμβρίου 1968 για τη διεθνή δικαιοδοσία και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 1982, L 388, σ. 7, στο εξής: Σύμβαση των Βρυξελλών) και των κανονισμών που την αντικατέστησαν, η οποία ισχύει και όσον αφορά την ερμηνεία στην οποία έχει ήδη προβεί το Δικαστήριο σχετικά με τις διατάξεις της εν λόγω συμβάσεως που αντιστοιχούν στις διατάξεις του κανονισμού 1215/2012.

- 4 Το άρθρο 1, παράγραφος 1 και παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 προβλέπει τα εξής:

«1. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. Δεν καλύπτει, ιδίως, φορολογικές, τελωνειακές ή διοικητικές υποθέσεις ή την ευθύνη κράτους για πράξεις ή παραλείψεις κατά την άσκηση της κρατικής εξουσίας (*acta jure imperii*).

2. Εξαιρούνται από την εφαρμογή του:

α) η κατάσταση ή η ικανότητα δικαίου φυσικών προσώπων, περιουσιακά δικαιώματα που προκύπτουν από την έγγαμη σχέση ή από σχέση της οποίας τα αποτελέσματα εξομοιώνονται προς εκείνα του γάμου σύμφωνα με το εφαρμοστέο σε αυτήν δίκαιο».

- 5 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού αυτού έχει ως εξής:

«1. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος κανονισμού, τα πρόσωπα που έχουν την κατοικία τους στο έδαφος κράτους μέλους ενάγονται ενώπιον των δικαστηρίων αυτού του κράτους μέλους, ανεξάρτητα από την ιθαγένειά τους.»

- 6 Κατά το άρθρο 80 του κανονισμού 1215/2012, ο κανονισμός αυτός καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις (ΕΕ 2001, L 12, σ. 1).

- 7 Το άρθρο 81 του κανονισμού 1215/2012 ορίζει τα εξής:

«[...]

[Ο παρών κανονισμός] εφαρμόζεται από τις 10 Ιανουαρίου 2015, εκτός από τα άρθρα 75 και 76, που εφαρμόζονται από τις 10 Ιανουαρίου 2014.»

Η Σύμβαση των Βρυξελλών

- 8 Το άρθρο 1 της Συμβάσεως των Βρυξελλών έχει ως εξής:

«Η παρούσα σύμβαση εφαρμόζεται σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις, ανεξάρτητα από το είδος του δικαστηρίου. [...]

Εξαιρούνται από την εφαρμογή της:

1. η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων, οι κληρονομικές σχέσεις:

[...]».

Το βουλγαρικό δίκαιο

Ο Κώδικας Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου

- 9 Το άρθρο 4, παράγραφος 1, σημείο 2, του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου προβλέπει τα εξής:

«Τα δικαστήρια και λοιπά όργανα της Βουλγαρίας έχουν διεθνή δικαιοδοσία οσάκις:

[...]

2. Ο ενάγων ή αιτών είναι Βούλγαρος υπήκοος ή νομικό πρόσωπο βουλγαρικού δικαίου.»

Ο Οικογενειακός Κώδικας

- 10 Το άρθρο 21, παράγραφος 1, του Οικογενειακού Κώδικα προβλέπει ότι οι σύζυγοι έχουν τα ίδια δικαιώματα επί των περιουσιακών στοιχείων που αποκτήθηκαν με κοινές εισφορές κατά τη διάρκεια του γάμου, στο όνομα οιοδήποτε των συζύγων και αν αποκτήθηκαν τα στοιχεία αυτά.
- 11 Κατά το άρθρο 28 του εν λόγω Κώδικα, σε περίπτωση λύσεως της κοινοκτημοσύνης, οι σύζυγοι δικαιούνται ίσα μερίδια.

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 12 Ο T. Iliev, βουλγαρικής ιθαγενείας, και η B. Ilieva, ιταλικής και βουλγαρικής ιθαγενείας, συνήψαν γάμο την 1η Ιουνίου 2007 στο Choumen (Βουλγαρία).
- 13 Στις 2 Ιουλίου 2015, ο γάμος μεταξύ των διαδίκων της κύριας δίκης λύθηκε με απόφαση του Rayonen sad Choumen (περιφερειακού δικαστηρίου του Choumen, Βουλγαρία).
- 14 Κατόπιν του εκδοθέντος από το δικαστήριο αυτό διαζυγίου, ο T. Iliev άσκησε αγωγή ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας τη ρευστοποίηση αυτοκινήτου οχήματος το οποίο είχε αγοραστεί από την B. Ilieva και καταχωρισθεί στο όνομά της τον Νοέμβριο του 2009.
- 15 Ο T. Iliev υποστηρίζει ότι το εν λόγω όχημα αγοράστηκε με κοινά κεφάλαια κατά τη διάρκεια του γάμου των διαδίκων της κύριας δίκης και ότι, δυνάμει των άρθρων 21 και 28 του Οικογενειακού Κώδικα, το αυτοκίνητο όχημα ανήκε κατ' ισομοιρία στους διαδίκους της κύριας δίκης, έστω και αν είχε καταχωρισθεί στην Ιταλία μόνον στο όνομα της B. Ilieva.

- 16 Κατά την απόφαση περί παραπομπής, μολονότι ο T. Πιεν και η B. Πιένα είχαν καταχωρισθεί ως μόνιμοι κάτοικοι Βουλγαρίας, πρέπει να γίνει δεκτό ότι κατά τον χρόνο συνάψεως του πολιτικού τους γάμου, της κτήσεως του οχήματος, της εκδόσεως του διαζυγίου και της ασκήσεως της αγωγής της κύριας δίκης είχαν τη συνήθη διαμονή τους στο ιταλικό έδαφος. Το αιτούν δικαστήριο διευκρινίζει ότι η B. Πιένα ζει και εργάζεται συνεχώς επί δέκα έτη στην Ιταλία, ότι στις 14 Μαρτίου 2016 δήλωσε στις βουλγαρικές αρχές ότι διέμενε στην Ιταλία και ότι στο δελτίο ταυτότητάς της που εκδόθηκε από τις ιταλικές αρχές φαίνεται διαμένουσα στην Alba της επαρχίας Cuneo (Ιταλία).
- 17 Η B. Πιένα αμφισβητεί τη διεθνή δικαιοδοσία των βουλγαρικών δικαστηρίων επί της διαφοράς της κύριας δίκης, εκτιμώντας ότι η διεθνής δικαιοδοσία ανήκει στα ιταλικά δικαστήρια, βάσει του άρθρου 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 1215/2012.
- 18 Το αιτούν δικαστήριο εκφράζει αμφιβολίες ως προς το ζήτημα αυτό, στο μέτρο που δεν έχει στη διάθεσή του παρά μία μόνον απόφαση εκδοθείσα από το Ανώτατο Δικαστήριο της Βουλγαρίας στο πλαίσιο διαζυγίου και αφορώσα υπόθεση ρευστοποιήσεως περιουσιακών στοιχείων κτηθέντων κατά τη διάρκεια του γάμου. Σύμφωνα με την απόφαση αυτή, η προβλεπόμενη στο άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 εξαίρεση αφορά μόνον υποθέσεις σχετικές με το καθεστώς των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων όπως αυτό ορίζεται σε ορισμένα άρθρα του Οικογενειακού Κώδικα, τα οποία δεν καταλαμβάνουν τέτοιου είδους ρευστοποιήσεις. Κατά συνέπεια, οι ρευστοποιήσεις αυτές εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού. Κατά την άποψη του αιτούντος δικαστηρίου, εάν αυτό ισχύει, τα ιταλικά δικαστήρια θα έχουν διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθούν επί της διαφοράς της κύριας δίκης, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του εν λόγω κανονισμού. Αντιθέτως, σε περίπτωση που ο κανονισμός αυτός δεν είναι εφαρμοστέος, τα βουλγαρικά δικαστήρια θα έχουν διεθνή δικαιοδοσία, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 1, σημείο 2, του Κώδικα Ιδιωτικού Διεθνούς Δικαίου.
- 19 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Rayonen sad Varna (περιφερειακό δικαστήριο της Varna, Βουλγαρία) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
- 1) Πρέπει να γίνει δεκτό ότι αγωγή μεταξύ πρώην συζύγων για διανομή κινητού που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου υπό καθεστώς κοινοκτημοσύνης αποτελεί ένδικη διαφορά αφορώσα τις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος [2], στοιχείο α', του κανονισμού [1215/2012];
 - 2) Αποκλείεται, κατά το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού [1215/2012], από το πεδίο εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού ένδικη διαφορά που αφορά τη διανομή κινητού το οποίο αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του γάμου, αλλά καταχωρίστηκε ενώπιον των αρμοδίων αρχών μόνον στο όνομα ενός των πρώην συζύγων;
 - 3) Ποιο δικαστήριο έχει διεθνή δικαιοδοσία να αποφανθεί επί διαφοράς μεταξύ πρώην συζύγων, η οποία αφορά την κυριότητα κινητού που αποκτήθηκε κατά τη διάρκεια του πολιτικού γάμου τους, όταν οι σύζυγοι είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους της [Ευρωπαϊκής] Ένωσης, αλλά κατά τη διαδικασία διαπιστώθηκε ότι κατά τον χρόνο της συνάψεως του γάμου, της κτήσεως του κινητού, της εκδόσεως του διαζυγίου και της ασκήσεως της αγωγής διανομής του κινητού μετά το διαζύγιο είχαν την κατοικία τους σε άλλο κράτος μέλος;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

- 20 Κατά το άρθρο 99 του Κανονισμού του Διαδικασίας, όταν η απάντηση σε υποβληθέν με αίτηση προδικαστικής αποφάσεως ερώτημα μπορεί να συναχθεί σαφώς από τη νομολογία, το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού ακούσει τον γενικό εισαγγελέα, μπορεί οποτεδήποτε να αποφανθεί με αιτιολογημένη διάταξη.

- 21 Η διάταξη αυτή του Κανονισμού Διαδικασίας πρέπει να εφαρμοστεί στην υπό κρίση υπόθεση.
- 22 Με τα τρία ερωτήματά του, τα οποία πρέπει να συνεξεταστούν, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινιστεί εάν το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία αφορά τη ρευστοποίηση, κατόπιν της εκδόσεως διαζυγίου, κινητού κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου από συζύγους που είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους αλλά κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012 ή εάν εμπίπτει στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, συνεπώς, στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α'.
- 23 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, καθόσον ο κανονισμός 1215/2012 έχει πλέον αντικαταστήσει τη Σύμβαση των Βρυξελλών όσον αφορά τις σχέσεις μεταξύ των κρατών μελών εξαιρουμένου του Βασιλείου της Δανίας, η ερμηνεία της Συμβάσεως στην οποία έχει προβεί το Δικαστήριο έχει εφαρμογή και στην περίπτωση του κανονισμού αυτού, εφόσον οι διατάξεις του και οι διατάξεις της Συμβάσεως των Βρυξελλών μπορούν να χαρακτηρισθούν ως «ισοδύναμες». Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 34 του κανονισμού 1215/2012, πρέπει να διασφαλίζεται η ερμηνευτική συνέχεια μεταξύ της Συμβάσεως των Βρυξελλών και του εν λόγω κανονισμού (βλ., συναφώς, απόφαση της 18ης Οκτωβρίου 2011, *Realchemie Nederland*, C 406/09, EU:C:2011:668, σκέψη 38).
- 24 Όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού αυτού συμπίπτει με το άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο 1, της Συμβάσεως των Βρυξελλών και ότι αυτές οι δύο διατάξεις έχουν ανάλογη διατύπωση.
- 25 Πρέπει, συνεπώς, να γίνει αναφορά στη νομολογία του Δικαστηρίου επί του άρθρου 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο 1, της Συμβάσεως των Βρυξελλών και ειδικότερα στην απόφαση της 27ης Μαρτίου 1979, *de Cavel* (143/78, EU:C:1979:83).
- 26 Με την απόφαση αυτή, το Δικαστήριο εξέτασε κατά πόσον διαφορά αφορώσα ασφαλιστικό μέτρο επί περιουσιακών στοιχείων, το οποίο διατάχθηκε στο πλαίσιο διαδικασίας διαζυγίου, ενέπιπτε στη Σύμβαση των Βρυξελλών, λόγω του περιουσιακού χαρακτήρα του εν λόγω μέτρου.
- 27 Το Δικαστήριο επισήμανε ότι, λόγω της ιδιαιτερότητας ορισμένων υποθέσεων, μεταξύ των οποίων η προσωπική κατάσταση και ικανότητα των φυσικών προσώπων, οι περιουσιακές σχέσεις των συζύγων και οι κληρονομικές σχέσεις, οι σχετικές με αυτά τα ζητήματα διαφορές αποκλείστηκαν από το πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως των Βρυξελλών (απόφαση της 27ης Μαρτίου 1979, *de Cavel*, 143/78, EU:C:1979:83, σκέψη 6).
- 28 Το Δικαστήριο έκρινε ότι η έννοια «περιουσιακές σχέσεις των συζύγων» που μνημονεύεται στο άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο, σημείο 1, της Συμβάσεως των Βρυξελλών περιλαμβάνει όχι μόνον τις περιουσιακές σχέσεις που ειδικώς και αποκλειστικώς προβλέπουν ορισμένες εθνικές νομοθεσίες ενόψει του γάμου, αλλά και όλες τις περιουσιακές σχέσεις που προκύπτουν άμεσα από τον δεσμό του γάμου ή από τη λύση του (απόφαση της 27ης Μαρτίου 1979, *de Cavel*, 143/78, EU:C:1979:83, σκέψη 7).
- 29 Το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι διαφορές που αφορούν τα περιουσιακά στοιχεία των συζύγων κατά τη διάρκεια δίκης διαζυγίου μπορούν, ανάλογα με την περίπτωση, να έχουν σχέση ή να συνδέονται στενά είτε με (πρώτη κατηγορία) ζητήματα σχετικά με την προσωπική κατάσταση των φυσικών προσώπων, είτε με (δεύτερη κατηγορία) έννομες περιουσιακές σχέσεις μεταξύ συζύγων που απορρέουν απευθείας από τον δεσμό του γάμου ή τη λύση του, είτε με (τρίτη κατηγορία) έννομες περιουσιακές σχέσεις υφιστάμενες μεταξύ αυτών, αλλά χωρίς σχέση με τον γάμο, και ότι μόνον οι διαφορές που αφορούν την τελευταία κατηγορία εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της Συμβάσεως των Βρυξελλών, ενώ εκείνες που αφορούν τις δύο πρώτες κατηγορίες πρέπει να αποκλειστούν από αυτό (απόφαση της 27ης Μαρτίου 1979, *de Cavel*, 143/78, EU:C:1979:83, σκέψη 7).

- 30 Κατά συνέπεια, διαφορά μεταξύ πρώην συζύγων αφορώσα τη ρευστοποίηση κινητού κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου, εφόσον αφορά τις έννομες περιουσιακές σχέσεις μεταξύ των προσώπων αυτών που απορρέουν απευθείας από τη λύση του γάμου, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού 1215/2012, αλλά στη δεύτερη κατηγορία που μνημονεύεται στην προηγούμενη σκέψη.
- 31 Εξάλλου, πρέπει να προστεθεί ότι ο κανονισμός (ΕΚ) 2201/2003 του Συμβουλίου, της 27ης Νοεμβρίου 2003, για τη διεθνή δικαιοδοσία και την αναγνώριση και εκτέλεση αποφάσεων σε γαμικές διαφορές και διαφορές γονικής μέριμνας ο οποίος καταργεί τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1347/2000 (ΕΕ 2003, L 338, σ. 1), μολονότι αναφέρεται, δυνάμει του άρθρου 1, παράγραφος 1, στοιχείο α', στις αστικές υποθέσεις που αφορούν το διαζύγιο, δεν εφαρμόζεται, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 8, παρά μόνο στη λύση του συζυγικού δεσμού και δεν διέπει θέματα όπως τους λόγους διαζυγίου, τις περιουσιακές συνέπειες του γάμου ή τα άλλα συναφή ζητήματα.
- 32 Κατά συνέπεια, στα υποβληθέντα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού 1215/2012 έχει την έννοια ότι διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία αφορά τη ρευστοποίηση, κατόπιν της εκδόσεως διαζυγίου, κινητού κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου από συζύγους που είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους αλλά κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, αλλά στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, συνεπώς, στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 33 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπιπτόντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα) αποφαινεται:

Το άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α', του κανονισμού (ΕΕ) 1215/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2012, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις έχει την έννοια ότι διαφορά όπως αυτή της κύριας δίκης, η οποία αφορά τη ρευστοποίηση, κατόπιν της εκδόσεως διαζυγίου, κινητού κτηθέντος κατά τη διάρκεια του γάμου από συζύγους που είναι υπήκοοι ενός κράτους μέλους αλλά κατοικούν σε άλλο κράτος μέλος, δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού αυτού, αλλά στον τομέα των περιουσιακών σχέσεων των συζύγων και, συνεπώς, στις εξαιρέσεις που προβλέπονται στο εν λόγω άρθρο 1, παράγραφος 2, στοιχείο α'.

(υπογραφές)